

การวิเคราะห์สาเหตุเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่ม
ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
PRECEDE Framework analysis that related to alcoholic
drinking behaviors of bachelor degree female students
in a university Phitsanulok Province

วีรภัทร ศิริพงษ์ (Weerapat Siripong)¹

พิษณุ อภิสมาจารย์โยธิน (Phitsanu Aphisamacharayothin)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 373 คน ใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยค่าไคสแควร์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นปัจจัยนำในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 71.6) การหาซื้อง่ายซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 21.3) ความสามารถในการเข้าถึงซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.10) การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.53) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.10) และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ

¹นิสิตหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: weerapat777@outlook.com

²อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: Phitsanua@nu.ac.th

พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปสาเหตุเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิง ได้แก่ ปัจจัยนำ คือ ข้อมูลส่วนบุคคลและความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ คือ การหาซื้อได้ง่ายและความสามารถในการเข้าถึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และปัจจัยเสริม คือการได้สนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

คำสำคัญ : การวิเคราะห์สาเหตุเชิงพฤติกรรม, พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์, ผู้หญิง

Abstract

This research aims to : To study factors conducive to additive factors related to behaviors, Study on alcoholic beverage behavior and study the relationship predisposing factors reinforcing to enabling factors and alcohol drinking habits, The samples used in this study were 373 female undergraduate students in a Phitsanulok university, Using questionnaires to collect and analyze data, Descriptive statistics were used for frequency, percentage, mean, standard deviation, By Chi-Square Pearson product moment correlation coefficient, The research found that Knowledge of alcoholic beverages was moderately ($\bar{X}$ = 71.6), Purchasing was easy, moderately facilitating ($\bar{X}$ = 21.3), The level of support was low ($\bar{X}$ = 2.10). This is a moderate level of addiction ($\bar{X}$ = 2.53), Alcohol consumption behavior at the moderate level ($\bar{X}$ = 3.10), the correlation between the predisposing factors and the drinking behavior of alcoholic beverages was statistically significant at .01

and .05, The relationship between reinforcing factors was positively and positively correlated at .01 level, The relationship between Enabling factors and alcoholic beverage behaviors was found to be positively correlated. Statistically significant at .01 level , The causal factors related to drinking behavior of alcoholic beverage of female students, namely, personal factors and knowledge, were related to drinking behavior of alcoholic beverages. Purchasing and accessibility were correlated with alcohol drinking habits. and factors social support was correlated with alcohol drinking habits.

Keywords : PRECEDE Framework, Alcoholic Drinking Behaviors, Female Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยเกิดปัญหามากมายหลายด้านหนึ่งในนั้นคือปัญหาเกี่ยวกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของคนไทยในสมัยปัจจุบันนี้ไม่ใช่เรื่องธรรมดาอีกต่อไป เพราะว่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเป็นปัญหาใหญ่ในสังคม อีกทั้งยังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ และในสมัยปัจจุบันนี้ไม่ใช่มีแค่ผู้ใหญ่ที่ดื่มสุรา แต่ยังมีทั้งเด็กวัยรุ่นและเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาของวัยรุ่นในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะเป็น เหล้า เบียร์ ไวน์ เพิ่มมากขึ้นในทุกประเทศเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทดลองสิ่งต่าง ๆ และวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมและอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมของวัยรุ่น เช่น การคบเพื่อน ความต้องการความเป็นอิสระ ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับผู้ปกครองและอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่นในครอบครัวที่มีปัญหาและในปัจจุบันก็มีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหขึ้นในวัยที่อายุน้อยลงเรื่อย ๆ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราส่งผลให้เกิดการเรียนที่ตกต่ำลง มีปัญหากับผู้ปกครอง และส่งผลกระทบต่อ จิตใจ สังคม และร่างกาย เช่น ทำให้อ้วน ความดันโลหิตสูง ความผิดปกติของสมอง พฤติกรรมเซแวนน์

ปัญญา มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำจะทำให้เกิดการติดแอลกอฮอล์ (สนาม บินชัย, 2554)

ลักษณะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เช่น การใช้สารเสพติดและสุราซึ่งเป็นค่านิยมที่ส่งผลต่อสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงในลักษณะต่าง ๆ โดยหลายครั้งที่การใช้สารเสพติดและสุรานำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการควบคุมร่างกายของตนเองทำให้ขาดสติหรืออาจมีความต้องการทางเพศสูงขึ้นกว่าปกติ จนนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยปราศจากการป้องกัน รวมทั้งส่งผลต่อปัญหาความรุนแรงต่อร่างกายและจิตใจทั้งที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่นด้วย (พิชญ์ อภิสมภารโยธิน, 2559)

วัยรุ่นกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ดูเหมือนว่าเป็นของคู่กัน เพราะในช่วงของวัยรุ่นมักจะมีการสังสรรค์อยู่เสมอ ทำให้การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเหมือนเรื่องที่ปกติและยังนับได้ว่าเป็นการเข้าสังคมของกลุ่มวัยรุ่นในยามค่ำคืน เพราะจะทำให้เจอกับสังคมใหม่ ๆ และมีมิตรภาพที่ไม่เคยเจอมาก่อนและลักษณะของความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ซึ่งเป็นได้ทั้งการปรับพฤติกรรมการดื่มให้เหมือนเพื่อนและชักชวนให้เพื่อนดื่ม เพื่อนอาจเป็นผู้ส่งเสริมให้ดื่มหรือหยุดดื่มและเพื่อนสามารถช่วยเพื่อนให้หยุดดื่มได้ และในปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จะไม่ใช่วัยรุ่นที่นิยมดื่ม เพศหญิงเองก็เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นจากเมื่อก่อนที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จะต้องมีแค่ผู้ชายเท่านั้นที่ดื่มกัน ปัจจุบันผู้หญิงมีจำนวนเพิ่มขึ้นครั้งต่อครั้งจะสังเกตได้จากตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ในปัจจุบันจะพบผู้หญิงในกลุ่มวัยรุ่น นักศึกษา หรือวัยทำงานสังสรรค์กันอยู่บ่อย ๆ แสดงให้เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงในปัจจุบันมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นมาก การที่มีผู้หญิงดื่มเยอะขึ้นผลที่ตามมาจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการจัดการตัวเองของผู้หญิงกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ผู้หญิงจะมีความไวต่อแอลกอฮอล์มากกว่าผู้ชาย ความเสี่ยงในการถูกแอลกอฮอล์ทำลายอวัยวะและสุขภาพจึงมีมากกว่าและเวลาฟื้นหรือสร้างเมาก็จะช้ากว่าผู้ชายด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ดับซึ่งเป็นอวัยวะที่ทำหน้าที่หลักในการกำจัดและทำลายสารพิษหรือแอลกอฮอล์ ก็จะผลิตน้ำย่อย ADH ไปออกซิไดซ์แอลกอฮอล์จนหมดพิษไปและได้พลังงานในที่สุด ในชายหญิงที่อายุเท่ากันและน้ำหนักพอ ๆ กัน

ดับของผู้หญิงจะมี ADH ที่มีประสิทธิภาพด้อยกว่าของผู้ชายถึง 4 เท่า ดังนั้นร่างกายผู้ชายจึงทำลายแอลกอฮอล์ได้ดีกว่าผู้หญิง แต่ถึงแม้ว่าดับจะทำลายแอลกอฮอล์ได้ แต่แอลกอฮอล์ก็ทำลายตับได้ด้วย ในผู้หญิงที่เป็นนักดื่มจะเกิดอาการตับแข็งได้มากเป็น 2 เท่าของผู้ชาย และโรคนี้ไม่สามารถรักษาให้หายได้ เพราะเซลล์ตับตายแล้วตายเลยแต่สิ่งที่น่ากลัวและน่ากังวลมากที่สุดสำหรับผู้หญิงก็คือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีส่วนทำให้เกิดมะเร็งเต้านม ถึงแม้ว่ายังไม่มีใครทราบว่าเพราะอะไร หรือทำไมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จึงเป็นการชักนำให้เกิดมะเร็งเต้านมได้ แต่มีการสำรวจและวิจัยมานานมากแล้วจากสถิติ ในประเทศอังกฤษ ผู้หญิงทุก 1 คนจะเป็นมะเร็งเต้านมจาก 12 คน ที่ดื่มแอลกอฮอล์ ในอเมริกามีสถิติที่สูงกว่าคือ 1 ใน 8 คนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จะเป็นมะเร็งเต้านม และยังมี การวิจัยอีกด้วยว่าหากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์วันละ 1 ยูนิต คุณจะเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 นอกจากนี้ยังมีการวิจัยด้วยว่าผลกระทบของแอลกอฮอล์ต่อผู้หญิงจะมากขึ้นโดยเฉพาะในระหว่างการมีรอบเดือน กึ่งกลางรอบเดือนและก่อนมีรอบเดือน (ศุภยวิชัยปัญหาสุรา, 2558)

ในอดีตผู้หญิงกับเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ดูจะไม่เหมาะสมกันเลย แต่ปัจจุบันผู้หญิงเปลี่ยนไปอย่างมาก เริ่มหันมาสังสรรค์กับเพื่อนฝูงมากขึ้นพูดถึงเวลาสังสรรค์เครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็น เหล้า เบียร์ ไวน์ หรือค็อกเทล มักเป็นแก้วที่คุณผู้หญิงส่วนใหญ่เลือกกันดื่ม แอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมของคาร์บอน ไฮโดรเจนและออกซิเจน ซึ่งเกิดจากการหมักน้ำตาลกับยีสต์ เครื่องดื่มจำพวกไวน์จะได้จากการหมักผลไม้ ส่วนเบียร์หรือเหล้าได้จากการหมักธัญพืช แม้การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในช่วงแรก จะทำให้รู้สึกสนุกสนานครื้นเครง แต่เมื่อดื่มมากขึ้นจะพบว่าแอลกอฮอล์จะทำให้รู้สึกเศร้าได้เช่นกัน อีกทั้งยังกระทบถึงการทรงตัว อารมณ์การตัดสินใจ รวมไปถึงการยับยั้งชั่งใจด้วย เพราะผู้หญิงส่วนใหญ่อาจจะยังไม่รู้ว่าการออกฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ในผู้หญิงจะแตกต่างจากผู้ชาย จึงทำให้ผู้หญิงเมาเร็วกว่าผู้ชาย แม้ว่าน้ำหนักตัวจะเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากร่างกายของผู้หญิงมีน้ำซึ่งเป็นตัวที่ช่วยเจือจางแอลกอฮอล์ในร่างกายน้อยกว่า นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังส่งผลเสียต่อร่างกายผู้หญิงมากมายหลายอย่าง เช่น ผิวเสียและริ้วรอย มีเพศสัมพันธ์แบบไม่สมควร เสี่ยงต่อโรคมะเร็งเต้านม ทำให้เกิดโรคอ้วนและยังส่งผลต่อระบบประสาทของสมอง (เชริง, 2554)

จากการสำรวจงานสถิติหญิงมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่อยู่รอบข้างซึ่งมีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จำนวน 50 คน

พบว่า มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ร้อยละ 30 ซึ่งมีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นพอสมควร เนื่องจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกเป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่และมีชื่อเสียงจึงทำให้นิสิตจากทั่วประเทศเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งบริเวณรอบรั้วมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกนั้นประกอบด้วยสถาบันเชิงมากมายหลายแห่ง จึงทำให้เกิดแหล่งมั่วสุมดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ถึงแม้ว่าจะมีการรณรงค์ให้ดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีสติ แต่ก็มีนิสิตหญิงบางส่วนดื่มจนขาดสติและทำให้เกิดอันตรายตามมาได้และยังมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจากการสังเกตตามสถาบันเชิงรอบมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกพบว่า มีผู้หญิงเข้าไปใช้บริการมากกว่าผู้ชาย

ปัญหาในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีอัตราเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยเชิงสาเหตุอะไรบ้างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อมุ่งเน้นถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกและหาแนวทางในการส่งเสริมการลดจำนวนนักดื่มหน้าใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

สมมติฐาน

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้วิธีการเชิงปริมาณ กรณีศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาการวิเคราะห์สาเหตุเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2560

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2-4 ในปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 12,082 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 373 คน ซึ่งใช้วิธีการคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตรแดเนียล (Daniel, 1999) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ เป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2-4 ช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไป และยินยอมเข้าร่วมโครงการ และเกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) คือ นิสิตที่ไม่สะดวกในการให้ข้อมูลจนแล้วเสร็จและนิสิตตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรซึ่งได้ประยุกต์จากการทบทวนแนวคิดการวิเคราะห์สาเหตุเชิงพฤติกรรม (PRECEDE framework) ดังนี้

1. ตัวแปรต้น : ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1.1 ปัจจัยนำ ประกอบด้วย

1.1.1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ ชั้นปี คณะศึกษา รายได้ และแหล่งที่มาของรายได้

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับการตีเครื่องตีที่มีส่วนผสมของ
แอลกอฮอล์

1.2 ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วย

1.2.1 การหาซื้อง่าย

1.2.2 ความสามารถในการเข้าถึง

1.3 ปัจจัยเสริม ประกอบด้วย

1.3.1 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

1.3.2 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน

1.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากสื่อ

2. ตัวแปรตาม : ตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมการตีเครื่องตีที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับเครื่องตีแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการหาซื้อง่ายและความสามารถในการเข้าถึง แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามพฤติกรรมการตีเครื่องตีที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นลักษณะปลายปิด (Closed Questions) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบนำข้อมูลไปใช้ สิทธิของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ในการบอกเลิก หรือหยุดให้ข้อมูลได้ตลอดเวลา และการไม่เปิดเผยชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูลและให้ผู้ให้ข้อมูลยินยอม ตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัย โดยคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัย

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาความสัมพันธ์ใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และหาความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิงช่วงอายุ 21-22 ปี จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาเป็นช่วงอายุต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และอายุมากกว่า 23 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ศึกษาอยู่คณะนานาชาติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ศึกษาอยู่คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ศึกษาอยู่คณะสังคมศาสตร์ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ศึกษาอยู่คณะบริหารและการจัดการธุรกิจ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ศึกษาอยู่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และศึกษาอยู่คณะเกษตรศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 10,000-15,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมาคือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และนิสิตหญิงที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัว จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 มาจากอาชีพเสริม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และมาจาก กยศ. จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์เรื่องความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก มีความรู้ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.61 (S.D.=1.86) โดยส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

3. การวิเคราะห์การหาซื้อ พบว่า นิสิตหญิงปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการหาซื้อง่ายอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 (S.D. = .982) ซึ่งหากพิจารณารายข้อพบว่า ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้ตามร้านสะดวกซื้อทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยอยู่ในระดับปานกลาง ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับร้านค้าที่พบเห็นบ่อยอยู่ในระดับปานกลาง ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง อยู่ในระดับน้อยและซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในราคาถูกอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, 3.12, 3.07, 2.31 และ 2.30 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.340, 1.354, 1.299, 1.204 และ 1.150 ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ความสามารถในการเข้าถึงพบว่า นิสิตหญิงปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเข้าถึงอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 (S.D. = .948) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า สามารถซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้แม้จะใส่ชุดนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย สามารถซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้แม้อายุไม่ถึง 18 ปี อยู่ในระดับน้อย สามารถซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้จากเพื่อนอยู่ในระดับน้อย และสามารถซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้จากครอบครัวอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10, 2.10, 1.87 และ 1.61 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.260, 1.218, 1.108 และ 1.052 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคมพบว่า นิสิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 (S.D. = .835) โดยหากพิจารณารายด้าน ได้ดังนี้

5.1 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 (S.D.= .925) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า สมาชิกภายในครอบครัว

ยอมรับได้ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง มีสมาชิกภายในครอบครัวท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นแบบอย่างอยู่ในระดับปานกลาง สมาชิกภายในครอบครัวอนุญาตให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ตามสถานบันเทิงได้อยู่ในระดับน้อย มีสมาชิกภายในบ้านแนะนำและสอนท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับน้อย และสมาชิกในครอบครัวสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52, 2.51, 2.46, 2.03 และ 1.73 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.232, 1.041, 1.247, 1.139 และ 1.053 ตามลำดับ

5.2 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 (S.D.=.992) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า เพื่อนในกลุ่มแนะนำและชักชวนให้ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง เพื่อนในกลุ่มท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นแบบอย่างอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อนชวนท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิงอยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับน้อย และการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้ท่านได้รับความรักจากเพื่อนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01, 3.00, 3.00, 2.32 และ 2.20 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.1263, 1.227, 1.260, 1.255 และ 1.176 ตามลำดับ

5.3 การสนับสนุนทางสังคมจากสื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 (S.D. = 1.049) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า ได้รับการโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง เห็นโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากแผ่นโปสเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง เห็นกระบวนการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากยูทูบอยู่ในระดับน้อย และเห็นดารารหรือศิลปินที่ท่านชื่นชอบดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นแบบอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11, 2.90, 2.63, 2.46 และ 2.40 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.301, 1.382, 1.278, 1.298 และ 1.235 ตามลำดับ

6. การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า นิสิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มี

ส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 (S.D. = .964) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า ต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เมื่อถึงงานเทศกาลต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์เนื่องในโอกาสพบปะสังสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง ต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ตามสถานบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง ต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ตามที่เพื่อนชักชวนหรือคนรู้จักอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากท่านทำกิจกรรมหลังการเรียนท่านจะต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์เพื่อความผ่อนคลายอยู่ในระดับปานกลาง ต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หลังสอบอยู่ในระดับปานกลาง ต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ที่หอพักนิสิตอยู่ในระดับน้อย มีการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์เป็นประจำที่บ้านอยู่ในระดับน้อย ต้มเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับน้อย และต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับน้อยตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10, 3.05, 2.84, 2.71, 2.57, 2.53, 2.32, 1.90, 1.80 และ 1.64 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.460, 1.361, 1.384, 1.289, 1.470, 1.330, 1.284, 1.082, 1.022 และ 1.040 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า การหาซื้อง่ายกับพฤติกรรมการต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.562 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ความสามารถในการเข้าถึงเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.432 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการต้มเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.690 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับมาก ความสามารถในการเข้าถึงเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับการหาซื้อง่ายมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.585 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง การสนับสนุนทางสังคมกับการหาซื้อง่าย มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.487 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลางและการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการเข้าถึงเครื่องต้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ง่าย มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.459 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การหาซื้อง่ายและความสามารถในการเข้าถึง และการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ตัวแปร (n = 373)	พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์	การหาซื้อ ง่าย	ความสามารถ ในการเข้าถึง เครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของ แอลกอฮอล์	การ สนับสนุน ทางสังคม
	(Y)	(X1)	(X2)	(X3)
Y	1	0.562**	0.432**	0.690**
X ₁		1	0.585**	0.487**
X ₂			1	0.459**
X ₃				1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ปฏิเสธ H₀)

บทสรุป

จากผลการวิจัย สามารถนำมาสรุปตามคำถามการวิจัยได้ดังนี้

1. การหาซื้อง่ายของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความสามารถในการเข้าถึงของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับน้อย
3. การสนับสนุนทางสังคมของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับปานกลาง
4. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับน้อย

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ และ สมมติฐานของการวิจัยได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นปัจจัยนำ ผลการศึกษา พบว่า นิสิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นช่วงอายุ 21-22 ปี ร้อยละ 57.1 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 34.6 ศึกษาอยู่คณะสังคมศาสตร์ ร้อยละ 35.9 รายได้อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 48.3 แหล่งที่มาของรายได้มาจากครอบครัว ร้อยละ 88.5 สอดคล้องกับ เบญจมาศ สุขศรีเพ็ง (2550) กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุ 20-25 ปี (ร้อยละ 66.00) ศึกษาในระดับปริญญาตรีช่วงชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 31.30) สามารถอธิบายได้ว่า ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นปัจจัยภายในตัวซึ่งสิ่งที่บอก คุณลักษณะของบุคคลที่ติดตัวกับบุคคลเหล่านั้นมาก่อนแล้ว

2. การวิเคราะห์เรื่องความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นปัจจัยนำ (Predisposing Factors) นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย แห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกมีความรู้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.61 สอดคล้องกับ ปวีณา วงษ์ชะอุ่ม (2557) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการดื่ม แอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับพอใช้ ให้มีความรู้ และพฤติกรรมให้ดียิ่งขึ้น และควร มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงโทษภัยและอันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม และเป็นแนวทางในการรณรงค์ป้องกัน หรือ กิจกรรมลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนนิสิตที่มีความรู้และพฤติกรรมอยู่ในระดับดีมากอยู่ แล้ว ควรดำเนินกิจกรรมกระตุ้นหรือส่งเสริมให้มีการรักษาระดับการมีพฤติกรรมเช่นนี้ ต่อไป กรวรรณ บุษบง (2557)

3. การวิเคราะห์การหาซื้อง่าย ซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factors) พบว่า นิสิตหญิงปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่ตอบ แบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการหาซื้อง่ายอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 (S.D. = 0.982) สอดคล้อง เผ่าพงศ์ สุนทร (2556) การเข้าถึงแหล่งสุรา พบว่า การซื้อ หาง่ายในชุมชน มีร้านขายสุราในชุมชนมากขึ้นและมีการจำหน่ายให้แก่แก่นักเรียนมัธยม ได้ จึงทำให้นักเรียนจะซื้อหาสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มได้ โดยง่ายสามารถอธิบายได้ว่าการหาซื้อได้ง่ายเป็นการมีความสะดวกสบายในการซื้อ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงร้านค้าที่เลือกซื้อ แหล่งที่ซื้อ ช่วงเวลาที่ใช้ซื้อ ระยะเวลา และวิธีการเดินทางไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. การวิเคราะห์ความสามารถในการเข้าถึง ซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factors) พบว่า นิสิตหญิงปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเข้าถึง อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 (S.D. = 0.948) สอดคล้องกับ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) การเข้าถึงแหล่งซื้อขายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อธิบายได้ว่าเมื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในทุกที่ทุกเวลา สามารถอธิบายได้ว่าความสามารถในการเข้าถึงคือความสะดวกและง่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และราคาที่เหมาะสม

5. การวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) พบว่า นิสิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 (S.D. = 0.835) ซึ่งหากพิจารณารายด้าน ได้ดังนี้

5.1 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับน้อย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 (S.D. = 0.925) สอดคล้องกับ อรทัย วลีวงศ์, สุรศักดิ์ ไชยสงค์, และ ทักษพล ธรรมรังสี (2553) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยวัยรุ่นที่บิดามารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโอกาสที่จะดื่มมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากบิดามารดาได้ชื่อว่าเป็นบุคคลต้นแบบของบุตร โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุดตั้งแต่แรกเกิด พฤติกรรมของบิดามารดาที่บุตรได้พบเห็นจะถูกถ่ายทอดไปยังบุตรและบุตรย่อมมีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นเช่นเดียวกับบิดามารดา สามารถอธิบายได้ว่าการได้รับความช่วยเหลือและการส่งเสริมที่ได้จากพ่อแม่หรือครอบครัว ได้แก่ การได้รับข้อมูล การเป็นแบบอย่าง การให้คำปรึกษา การชักชวนและชักจูงให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

5.2 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 (S.D. = 0.992) สอดคล้องกับ ปรียาพร ศุภษร (2550) กลุ่มตัวอย่างที่ติดเพื่อน เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันบ่อย ๆ เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ผลก็คือกลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนสนิทดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายเท่า สามารถอธิบายได้ว่า สาเหตุที่สำคัญของการดื่มคือ เพื่อนชักชวนโดยเฉพาะจากเพื่อนสนิทและการส่งเสริมที่ได้จากเพื่อน ได้แก่ การได้รับข้อมูล การเป็นแบบอย่าง การให้คำปรึกษา

5.3 การสนับสนุนทางสังคมจากสื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 (S.D. = 1.049) สอดคล้องกับ ศรีรัช ลาภใหญ่ (2549) การรับรู้การโฆษณาของสื่อมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากโฆษณาทำให้เกิดความรู้สึกว่าการดื่มเป็นเรื่องที่ดีจึงเกิดความรู้สึกคล้อยตามและอยากลอง ตัวอย่างเช่น นำไปสู่ความเป็นไทย ความเป็นคนมีน้ำใจ หรือความเป็นเพื่อนเป็นพวกพ้องเดียวกัน ภาพยนตร์ ละคร ก็มีส่วนในการนำเสนอและสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับการดื่ม หรือเมื่อออกหักต้องดื่มสุราเพื่อให้ลืม สามารถอธิบายได้ว่า สื่อเป็นการได้รับการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทั้งสื่อออนไลน์ สื่อโทรทัศน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ การได้รับข้อมูล การโฆษณาชวนเชื่อ เป็นต้น ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

6. การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์พบว่า นิสิตหญิงที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 (S.D. = 0.964) สอดคล้องกับ ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555) พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประเด็นค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีรสชาติถูกใจผู้ดื่ม และการดื่มเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ สามารถอธิบายได้ว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีอยู่มากมายหลายปัจจัยส่วนมากจะเกิดจากตัวผู้บริโภคเองที่เกิดความอยากรู้อยากลองและรอมลงมากเป็นสังคมรอบข้างที่ทำให้เกิดความต้องการที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ได้แก่ อายุ ชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ แหล่งที่มาของรายได้ กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า ชั้นปีการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอายุและรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้คณะและแหล่งที่มาของรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุที่เริ่มดื่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ของเยาวชน แต่ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรม การดื่มได้ สามารถอธิบายได้ว่า ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แต่เป็นปัจจัยแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่สามารถ บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

8. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factors) กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า การหาซื้อได้ง่าย และความสามารถในการเข้าถึง กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) บุคคลหันมาบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สะดวกขึ้น หากเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่หาซื้อได้ง่าย เกือบทุกสถานที่ที่มีให้เลือกหลายประเภท และ ราคาไม่แพงมาก ก็จะทำให้การซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำได้ง่าย และอาจทำให้เกิด ความถี่ในการดื่มมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า การหาซื้อได้ง่ายและความสามารถในการ เข้าถึงที่อยู่ในระดับปานกลาง ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลางอีกด้วย เพราะว่าการหาซื้อได้ง่ายและ ความสามารถในการเข้าถึง เป็นสิ่งเอื้อหรือสิ่งทีนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมของบุคคล

9. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม (Enabling Factors) กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า การได้รับสนับสนุนทางสังคมจาก ครอบครัว เพื่อน และสื่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ นพดล กมลกลาง (2556) พบว่า ปัจจัยทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน สามารถ อธิบายได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เพื่อน และสื่อ อยู่ในระดับมาก ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคม เป็นการได้รับความช่วยเหลือและการส่งเสริมให้เกิด พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางข้อเสนอแนะขึ้นดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factors) กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คือ การหาซื้อได้

ง่าย และความสามารถในการเข้าถึงอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่า หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ควรมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และรณรงค์ให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่เข้าถึงได้ง่ายเพื่อป้องกันหรือลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิง

2. จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม (Enabling Factors) กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คือ การได้รับสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เพื่อน และสื่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่า ครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีและให้ความสนใจ ดูแล ให้คำปรึกษาได้เมื่อเกิดปัญหาเรื่องต่าง ๆ เกิดขึ้นและเพื่อนควรมีส่วนร่วมในการว่ากล่าวตักเตือนและชักชวนกันไปในทางที่ดีและสื่อควรจะมีการลดการโฆษณาความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตการศึกษา อาจทำให้แตกต่างหรืออาจคล้อยคลึงจากผลการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ อาจขยายขอบเขตในการวิจัยให้มีความกว้างขวางมากขึ้น หรือการทำวิจัยในเชิงคุณภาพ ในแง่ของความคาดหวังและความพึงพอใจ

2. การศึกษาในส่วนของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อาจมีความหลากหลาย และศึกษาถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิง และนำมาเปรียบเทียบเพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมที่แท้จริงเพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการลด ละ เลิกพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อไป

3. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยศึกษาเชิงลึกจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เพื่อสะท้อนให้สังคมได้เห็นถึงผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และจะได้นำไปสู่พฤติกรรมการลด ละ และเลิกต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กรวรรณ บุชบง. (2557). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต
สุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิราภรณ์ เทพหนู. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในจังหวัดพัทลุง (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ช่อแก้ว ร่มสุข, และชจวรรณ อิฐรัตน์. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการ
บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร
จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 5(1), 50-62.
- เซริง. (2554). ผู้หญิงระวังแอลกอฮอล์. สืบค้น 29 กรกฎาคม 2559,
จาก <http://healthtoday.net>
- นพดล กมลกลาง. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน
จังหวัดนครราชสีมา. วารสารศึกษาศาสตร์, 7(4), 156-162.
- เบญจมาศ สุขศรีเพ็ง. (2550). แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ. สืบค้น 29
กรกฎาคม 2559, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/115420>
- ปรียาพร ศุภสร. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปวีณา วงษ์ชะอุ่ม. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการ
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตภาคปศุสัตว์มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัด
ชลบุรี. สืบค้น 20 เมษายน 2560, จาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th
- เผ่าพงศ์ สุนทร. (2556). ความชุกและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของ
นักเรียนมัธยม ในอำเภอฉะเชิงเทรา. วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 9(1),
37-50. สืบค้น 20 เมษายน 2560, จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/LPHJ/article/view/190227>

- พิษณุ อภิสมภารโยธิน. (2559). *การจัดการชีวิตของแม่เลี้ยงเดี่ยวสตรีเยาวชนและครอบครัว*. พิษณุโลก: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศรียรัช ลาภใหญ่. (2549). *การพัฒนาองค์ความรู้ มาตรการทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมในสถานศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2558). *เพศหญิงมีปัจจัยเสี่ยงและผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่างจากเพศชาย*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2559, จาก <http://cas.or.th/knowledge>.
- สนาม บินชัย. (2553). *กลุ่มปัญหา: ปัญหายาเสพติด*. สืบค้น 24 กรกฎาคม 2559, จาก <https://www.suicidethai.com/1667/1667view.asp?id=3217>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *รายงานสถิติจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรประจำปีการศึกษา 2558*. พิษณุโลก: กองบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรัทัย วลีวงศ์, สุรศักดิ์ ไชยสงค์, และทักษพล ธรรมรังสี. (2553). *บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย*. สืบค้น 20 กันยายน 2559, จาก <http://ihpptaigov.net>
- Daniel, W. W. (1999). *Biostatistics: A foundation for analysis in the health sciences*. New York: Wiley.